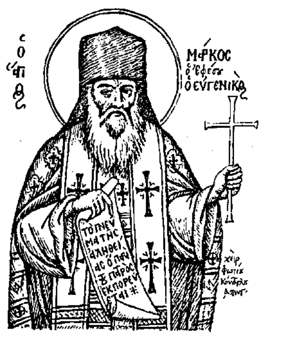

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ἙΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ἜΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ὈΡΘΟΔΟΞΟΥ ἘΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Ἀριθμός Ἀδείας 3645
ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017 Ἡ Γέννησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Σεβήρου, Ρουφιανοῦ Μαρτύρων, Ἀθανασίου Νεομάρτυρος, Σωφρονίου Ἐπισκόπου | ΕΤΟΣ ΝΖ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2178

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟ ΕΜΠΟΛΕΜΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΖΩΝΗΝ

Τοῦ ***κ. Χρήστου Λιβανοῦ***

Τὶς ἡμέρες, κατὰ τὶς ὁποῖες ἀπὸ τὴν Βόρεια Κορέα ἐκτοξεύονταν δοκιμαστικῶς διηπειρωτικοὶ βαλιστικοὶ πύραυλοι κατὰ τῶν Η.Π.Α. ἀπὸ τὴν Ἀργολίδα, σύμφωνα μὲ δημοσιεύματα, ἐκτοξεύονταν ἄλλου εἴδους πύραυλοι, μεγάλου καὶ αὐτοὶ βεληνεκοῦς, ἐφόσον στόχος τους δὲν ἦταν κάποιος ὅμορος νομός, ἀλλὰ ὁ νομὸς Πειραιῶς! Οἱ πύραυλοι αὐτοὶ ἦταν κάποιες προσβλητικές, ταπεινωτικὲς καὶ ἀπαξιωτικὲς φράσεις, ποὺ περιεῖχε μία ἐπιστολή, ποὺ φέρεται νὰ ἀπέστειλε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος Νεκτάριος πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς Σεραφείμ, κοινοποιῶντάς την σὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀρχιερεῖς, διότι, κατὰ τὸν ἀποστολέα, ὁ παραλήπτης, μὲ τὶς κατὰ καιροὺς δημόσιες παρεμβάσεις του, τὸν ἐκπλήσσει ἀρνητικά, ἐκθέτει καὶ γελοιοποιεῖ τὴν Ἐκκλησία, δημιουργεῖ ποιμαντικὰ καὶ διπλωματικὰ προβλήματα, προβαίνει σὲ εἰσπήδησι σὲ ἄλλων ἐπισκόπων δικαιοδοσίες, κ.ἄ.!

Μὲ τὶς εὐλογίες Βαρθολομαίου ἡ πυραυλικὴ ἐπίθεσις!

Προφανῶς, ἡ «ἀδελφικὴ» αὐτὴ ἐπίθεσι εἶχε τὴν κάλυψι ἰσχυρῶν τε καὶ σεβασμιωτάτων συμμαχικῶν Δυνάμεων ἐντὸς τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐ.τ.Ἑ., ἀλλά καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ὅπως τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, μὲ τὴν ἀπὸ 18.11.2016 ἐπιστολή του εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν Ἱερώνυμο νὰ λάβῃ *«τὰ προσήκοντα μέτρα»* καὶ νὰ προβῆ *«εἰς τὰς δεούσας συστάσεις»* πρὸς τοὺς μητροπολίτες Καλαβρύτων Ἀμβρόσιο καὶ Πειραιῶς Σεραφείμ, καθὼς καὶ πρὸς τὸν π. Θεόδωρο Ζήση καὶ τοὺς *«σὺν αὐτῷ ὁμοφρόνους κληρικοὺς καὶ λαϊκούς»*, γιὰ *«τὸ διαβρωτικὸν συνειδήσεων καὶ προκαλοῦν σκανδαλισμὸν ἀνίερον ἔργον τῶν εὐαρίθμων τούτων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν»* καὶ διότι προσκαλοῦσαν ποιμένας καὶ ποιμενομένους ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος *«εἰς ἀνταρσίαν καὶ ἀμφισβήτησιν τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐν Κρήτῃ ἐν εὐλογίαις καὶ ἐν ἐπιτυχίαις συνελθούσης Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας»*! (Γιὰ τὴν πρωτοφανῆ ἐκείνη πατριαρχικὴ εἰσπήδησι στὴν αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, γιατὶ δὲν διαμαρ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικός λαός δέν διαπραγματεύεται τήν Μοναδικότητα τοῦ Χριστοῦ μας!

ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ Η ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ!

Ἱκετεύομεν τήν Ἱεραρχίαν μας νά μή ἐντραπῆ νά διατρανώση πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν, ἰδίως πρός τούς Κυβερνῶντας, ὅτι δέν διαπραγματεύεται τά Θρησκευτικά, διότι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Μόνος Ἀληθινός Θεός!

Οἱ Σεβ. Ἀργολίδος, Ὕδρας καὶ Ν. Ἰωνίας ὑποστηρίζουν τὴν ὁμάδα Γιαγκάζογλου διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ «θρησκευτικοῦ φαινομένου»!

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Βασιλείου Ε. Βολουδάκη***

Κατά τήν τελευταία διετία κορυφώθηκε ἡ πνευματική τραγωδία τῆς Πατρίδος μας **μέ τήν μάχη γιά τήν ὕλη τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν**.

Ἡ μάχη αὐτή, ὅπως καί ὅλες οἱ προηγούμενες, πού ἀφοροῦν στήν πνευματική ἰδιοπροσωπία τοῦ λαοῦ μας, δίδεται μέχρι στιγμῆς –κατά τήν ἄποψή μας– μέ πνεῦμα ἡττοπαθείας, συμβιβασμοῦ καί ἐξαιρετικά μειωμένης Ὀρθοδόξου αὐτοεκτιμήσεως, συνάμα δέ, μακρυά ἀπό τό κέντρο βάρους τοῦ ὅλου ζητήματος.

Γι' αὐτό στό παρόν ἄρθρο μας δέν θά ἀσχοληθοῦμε μέ αὐτήν καθ' ἑαυτήν τήν διδακτέα ὕλη τοῦ μαθήματος, ἀλλά θεωροῦμε ἀναγκαῖο νά προτάξουμε ὁρισμένες σκέψεις, πού, ὅπως ἐλπίζουμε, ἴσως φανοῦν χρήσιμες γιά τήν σωστή ἀξιολόγηση τοῦ ζητήματος καί γιά τήν πνευματική αὐτοκριτική μας.

Πρωταρχικά πρέπει νά ξεκαθαρίσουμε στό ὀπτικό μας πεδίο **ποιό εἶναι τό «κινδυνευόμενον» καί ἀπό ποιούς κινδυνεύει.**

Σέ μιά μάχη πρέπει νά γνωρίζης πολύ καλά τί ὑπερασπίζεσαι καί ποιό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

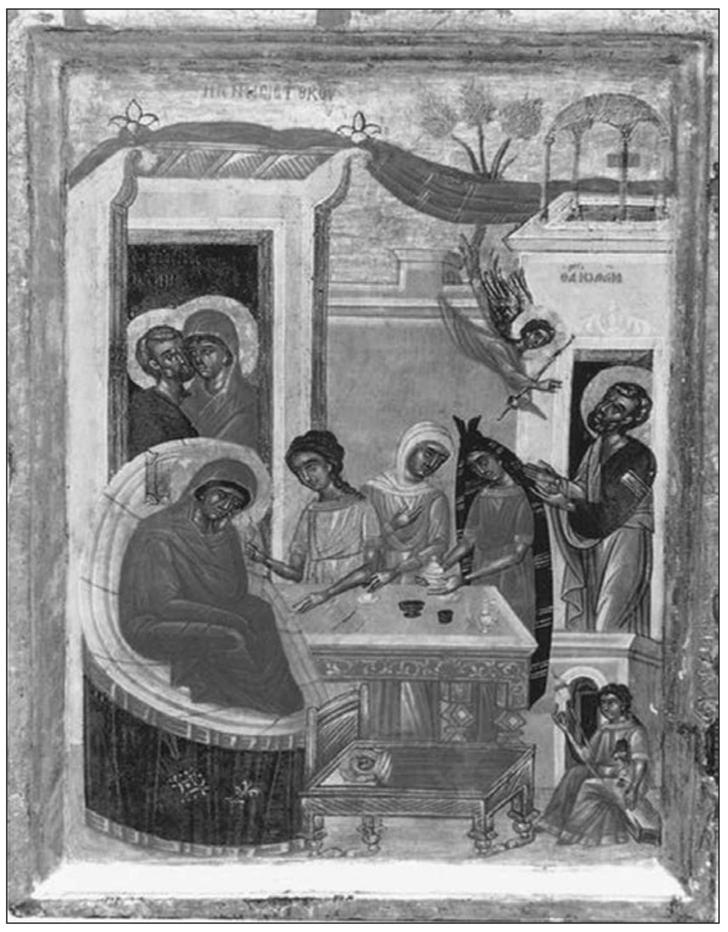

Τὴν 8ην Σεπτεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τήν γέννησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σεβ. Φθιώτιδος πρός ΔΙΣ: «Εἴμεθα πρό δυσαρέστων ἐξελίξεων»

Πέμπτη 31 Αὐγούστου 2017

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε.
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί Συνοδικοί.

Φθάσαντες σύν Θεῷ εἰς τήν λῆξιν τῆς 160ῆς Συνοδικῆς περιόδου (2016-2017), εἰς τήν ὁποίαν κατά τάς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθημεν διά νά ὑπηρετήσωμεν τήν Συνοδικήν διοίκησιν τοῦ Ἱεροῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί νά συμβάλλωμεν, τό κατά δύναμιν, εἰς τήν ἀντιμετώπισιν τῶν θεμάτων καί προβλημάτων Αὐτῆς, ἔχω τήν τιμήν ἐκ μέρους τῶν Συνοδικῶν ἁγίων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ὁ Σεβ. Φλωρίνης πρός τόν Ο.Τ. διά τήν ἀποτείχισιν

Φλώρινα 5.7.2017

Πρὸς Πανελλήνιον Ὀρθόδοξον Ἕνωσιν
Ἐφημερὶς ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ, Κάνιγγος 10, 10677 Ἀθῆναι

Ἀγαπητὲ κύριε Πρόεδρε, χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Ἔλαβα τὴν ἀπὸ 1.8.2017 ἐπιστολή Σας. Συμφωνῶ ὅτι ὁ π. Μάξιμος εἶναι ἀκτήμων καὶ συνέβαλε μὲ πολλοὺς κόπους διὰ τὴν μέχρι τοῦδε κατάστασιν τῆς Ἱ. Μονῆς. Βεβαίως πρὸ αὐτοῦ τὸ καθολικὸν τὸ ἔκτισε ὁ Ἀρχιμ. Δαμιανὸς Μαυρίδης καὶ ἄλλοι ἐνωρίτερα τὰ παλιὰ κελλιά, ἀρχῆς γενομένης μὲ τὸν πρῶτο ναΐσκο ἀνεγερθέντα (1932) ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Πτολεμαΐδος καὶ Ἐορδαίας Ἰωακεὶμ Μαρτινιανὸ τὸν ἀπὸ Βελεγράδων καὶ κοιμηθέντα ὡς Ξάνθης. Ἡ δὲ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἠθικὴ ἐπιτυχία

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Η ΕΥΧΗ γιά ἐπιτυχία στή ζωή εἶναι κοινή. Ὅλοι εὔχονται στούς ἄλλους νά πετύχουν στό ἐπάγγελμά τους, νά ἀποκτήσουν πολλά ὑλικά ἀγαθά, νά διακριθοῦν στήν κοινωνία, νά γίνουν γνωστοί, ἀλλά καί ἀντικείμενο θαυμασμοῦ.

Λίγοι, ὡστόσο, βλέπουν τά πράγματα βαθύτερα καί ἐξετάζουν τά κίνητρα καί τά μέσα πού χρησιμοποιοῦνται προκειμένου νά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ἐξόρμησις διὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου»

Ἡ ἐφημερίς, ποὺ κρατᾶτε εἰς τὰ χέρια σας, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν συμπαράστασιν τῶν ἀναγνωστῶν της, συνεχίζει τὸν ἀντιαιρετικὸν καὶ πνευματικὸν ἀγῶνα της εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Ὀρθοδοξίας. Καὶ εἶναι μιὰ φωνή, ποὺ χρειάζεται ἰδιαιτέρως τώρα, ποὺ ἡ ἐποχή μας καὶ ὁ τόπος μας κλυδωνίζεται ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν σύγχυσιν καὶ ἀπὸ τοὺς διεθνεῖς ἀνέμους, ποὺ λυσσομανοῦν καὶ τείνουν νὰ ξεθεμελιώσουν ὅ,τι ἔμεινε ὄρθιον.

Ὁ «Ὀρθόδοξος Τύπος» κάνει ἔκκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας του νὰ συμβάλουν ὅσον καὶ ὅπως μποροῦν, εἰς τὸ ἔργον του, διότι πάντοτε ὑπάρχουν ἀνάγκες καὶ δυσκολίες καὶ διὰ τὰ ἔξοδα ἐκδόσεως καὶ διανομῆς του καὶ διά τὴν ἀντιμετώπισιν πολλῶν ἄλλων συναφῶν προβλημάτων.

Περισσότερον ὅμως ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ κυκλοφορήση εὐρύτερα καὶ ἡ φωνή του νὰ ἀκουσθῆ μακρύτερα καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας νὰ φθάση εἰς τὰ σπίτια, εἰς τὰ αὐτιὰ καὶ τὶς καρδιὲς ἐκείνων, ποὺ ἔχουν ἀπομακρυνθῆ, λίγο ἤ πολὺ ἀπὸ τὴν Πίστιν. Κάνουμε λοιπὸν ἔκκλησιν θερμὴν πρὸς τὸν καθένα, ποὺ διαβάζει αὐτὲς τὶς γραμμές, νὰ θεωρήση προσωπικόν του καθῆκον τὴν διάδοσιν τοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ».

Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ ἐξόρμησις δὲν εἶναι δύσκολη. Ἄς μιλήσουμε διὰ τὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΤΥΠΟΝ» καὶ εἰς ἄλλους. Ἄς προσπαθήσουμε ὅλοι, ἄς προσπαθήση ὁ καθένας μας νὰ ἐγγράψη ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΝ. Αὐτὸ θὰ εἶναι μιὰ μεγάλη προσφορὰ πρὸς τὸν πνευματικὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ποὺ εἶναι κοινὸς δι' ὅλους μας. Κάθε ἀναγνώστης ἄς ἐγγράψη ἕνα νέον συνδρομητὴν εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Τύπον» καὶ ἄς εἶναι βέβαιος ὅτι βοηθᾶ σημαντικὰ πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἄς κάνουμε σήμερα τὸ πρῶτον βῆμα καὶ ἄς πυκνώσουμε τὶς τάξεις ἐκείνων, ποὺ πιστεύουν ἀληθινὰ καὶ μὲ ἔργα τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἄς δείξουμε ὅτι ἀγαποῦμε τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἄς δείξουμε ὅτι ἀγαποῦμε ἀληθινὰ τὸν Χριστὸν καὶ τὸν ὑπηρετοῦμε πρόθυμα. Καὶ ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θὰ ἔλθη πλουσία εἰς τὶς ψυχές μας.

Μὲ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην
Ο «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ»

Ἐκκλησιαστικὸς τυφὼν καὶ πνευματικὸς τῦφος

Τοῦ ***κ. Παναγιώτου Κατραμάδου***

Ἕνα δύσκολον ἔτος μὲ πνευματικοὺς ὑφάλους καὶ ἐκκλησιαστικοὺς σκοπέλους ἤρχισεν ἤδη διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς ἐκκρεμότητα εἶναι πολλά, κρίσιμα καὶ χρήζουν λεπτῶν χειρισμῶν. Ἡ Ἱεραρχία θὰ κληθῆ συντόμως κατὰ τὴν συνεδρίασίν της εἰς ἐλαχίστους ἑβδομάδας, ἀπὸ 3ης ἕως 6ης Ὀκτωβρίου, νὰ δώση πρακτικὰς λύσεις. Δὲν εἶναι ὀλίγοι οἱ Ἱεράρχαι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν δυστυχῶς ἀποποιηθῆ τῶν εὐθυνῶν τους καὶ ἀναμένουν ἐντολὰς ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ἐνῶ ἕτεροι ἂν καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας των σείουν ἀπειλητικῶς τὰς ποιμαντορικάς των ράβδους, μεταξὺ τῶν συνιεραρχῶν τους ἐπιλέγουν νὰ συντάσσωνται κατὰ ἐκεῖ «ποὺ φυσᾶ ὁ ἄνεμος»… Ὡστόσο πνέουν ἰσχυρὰ μποφόρ, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν ἐπιδεξίους οἰακοστρόφους!

Ἤδη τὸ κλῖμα ἔχει πυροδοτήσει ἡ παραίτησις -κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ΔΙΣ τοῦ Ἰουνίου- τοῦ Σεβ. Καισαριανῆς ἀπὸ εἰσηγητοῦ εἰς τὴν προσεχῆ Ἱεραρχίαν μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νὰ ἐκδοθῆ ἡ μελέτη του σχετικῶς μὲ τὴν Αὐτοκεφαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Αἰτία ἦτο ἡ μὴ διατάραξις τῶν καλῶν σχέσεων -ὡς ἀπατηλῶς πιστεύει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος- μὲ τὸν Πατριάρχην Κων/λεως. Ὡστόσον δὲν θὰ ἀποφευχθοῦν αἱ προστριβαὶ καθὼς ἕνα ἐκ τῶν κυρίων θεμάτων, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναπτύξη ὁ Σεβ. Μεσσηνίας, εἶναι «Ἡ πορεία τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου μεταξὺ Ὀρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν. Ἀξιολόγησις-Προβλήματα-Προοπτικές».

Τὸ ζήτημα αὐτὸ κατ' ἀρχὰς ἔχει καθ' αὑτὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, ἀφ' ἑνὸς διότι ἐπίκειται ἡ συνέχισις τοῦ διμεροῦς διαλόγου διὰ τὸ «πρωτεῖον» τοῦ Πάπα κατὰ τὴν β΄ χιλιετίαν, ὅπου ὡς γνωστὸν παρουσιάζονται ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια, ἀφ' ἑτέρου ἐπειδὴ ὅλοι ἀναμένουν μετὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Περγάμου τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 2015 εἰς τὸ Φανάρι τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Βεβαίως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι πιθανὸν νὰ ἀκολουθήση τὴν ἰδίαν μεθόδευσιν μὲ τὸ ζήτημα τῶν Θρησκευτικῶν, δηλ. θὰ πείση τοὺς Ἱεράρχας ὅτι ἔρχονται, διὰ νὰ ἐνημερωθοῦν ὡς οἱ φοιτηταὶ εἰς τὰ ἕδρανα θεολογικῶν σχολῶν καὶ ὄχι ὅτι συνέρχονται ὡς κυρίαρχον σῶμα, διὰ νὰ ἀποφασίσουν ἰσοτίμως. Ἀποτελεῖ κατάντημα αὐτὸ τῶν Ἱεραρχῶν, διὰ τὸ ὁποῖον πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἀδιαφοροῦν παντελῶς. Ἄλλωστε δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ συζητήσουν δογματικὰ ζητήματα, διὰ τοῦτο καὶ παραμένει καὶ εἰς τὸ συρτάριον τῆς Ἀρχιγραμματείας τὸ αἴτημα τῶν πέντε Μητροπολιτῶν δι' ἀποχώρησιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ ΠΣΕ.

Ὡστόσον ἡ εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μεσσηνίας εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τέσσερα ἐπιπλέον ὑπαρκτὰ κρίσιμα θέματα: Τὰς ἀποτειχίσεις, τὰ παπικὰ λείψανα, τὰς κακονικὰς μηνύσεις καὶ τὰ συγκρητιστικὰ Θρησκευτικά.

Αἱ ἀποτειχίσεις

Τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν ἀφορᾶ εἰς τὴν ἀναταραχήν, ἡ ὁποία προεκλήθη ἐξ αἰτίας τοῦ Κολυμβαρίου. Ὡς γνωστὸν τὸ κείμενον περὶ τῶν διαχριστιανικῶν σχέσεων εἶναι ἀσαφές, θολόν, ἀντιφατικὸν καὶ ἐπιδέχεται διαφόρων ἑρμηνειῶν. Ἡ πλέον πρόσφατος τοῦ Παν. Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μ. Σταυρονικήτα κ. Τύχωνος δικαιώνει πλήρως τὸ κείμενον!

Αἱ ἀντιδράσεις ὡδήγησαν σεβαστοὺς πατέρας καὶ μοναχοὺς εἰς τὴν διακοπὴν μνημοσύνου πρὸς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον ἢ καὶ εἰς διακοπὴν κοινωνίας πρὸς ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἐτέθησαν εἰς προσωρινὴν ἀργίαν, ἄλλοι εἰς διακοπὴν μισθοδοσίας καὶ ἕτεροι ἐξ αὐτῶν ἐκδιώκονται ἀσπλάγχνως ἀπὸ τὰ μοναδικὰ καταλύματα τὰ ὁποῖα διαθέτουν. Εἶναι λίαν ἀπογοητευτικὴ ἡ στάσις τῶν Μητροπολιτῶν. Δὲν ἀναλογίζονται τί θὰ ἀπολογηθοῦν εἰς τὸν Κύριον, ὅταν οἱ ἴδιοι φέρωνται χειρότερα ἀπὸ τὸν ἀρχιμασῶνον Ἀθηναγόραν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίωξε τουλάχιστον τοὺς Ἁγιορείτας; Ὢ ποία ὥρα τότε!

Ἀποτέλεσμα τῶν ἀδεξίων, ἀλλὰ καταστροφικῶν χειρισμῶν των εἶναι ἡ ἀναστάτωσις εἰς διαφόρους Ἐπαρχίας, ὡς εἰς Σιδηρόκαστρον, Φλώριναν, Θεσσαλονίκην, Λαγκαδᾶν, Αἰτωλίαν, Ἠλείαν, Κρήτην κ.ἄ. Ἐπειδὴ αἱ ἐνέργειαι συγκεκριμένων Μητροπολιτῶν ποιμαντικῶς ἔχουν ἀποβῆ ἀτελέσφοροι καὶ ὀξύνουν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- **Ὁ Καθηγ. τῆς Ἱ. Μ. Δοχειαρίου διεκτραγωδεῖ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἁγ. Ὄρους! Σελ. 8**
- **Γρ. Ψαριανός: «Ὁμοφυλόφιλοι οἱ Μητροπολίτες...». Σελ. 8**
- **Προτεσταντικὸς πακτωλὸς διὰ τὴν Ἱ. Μ. Δημητριάδος! Σελ. 8**

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Ἐπιστολή πρός τούς ἑπομένους τῶν Τυμπανιαίων

Ἐκεῖνος πού διώκεται ἀπό αὐτούς πού φαίνεται ὅτι εἶναι ὁμόπιστοι, λόγῳ τῆς ὑγιοῦς πίστεως, θά ἔχη μεγαλύτερον στέφανον ἀπό αὐτόν πού μαρτυρεῖ ἀπό εἰδωλολάτρην (Ἅγ. Ἰωσήφ, Πατρ. Κων/λεως)

Ἐν πρώτοις, εὐχαριστοῦμε τόν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, πού μᾶς ἀξιώνει νά ὁμολογοῦμε τήν πίστην μας ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων καί μάλιστα νά διωκόμαστε καί νά ἐξοριζόμαστε δι' αὐτήν. Καί γι' αὐτό, εὐχαριστοῦμε καί τούς Λαυριῶτες πατέρες πού, παρά τοῦ ὅτι ἀποδεικνύουν ἑαυτούς ἀρνητές τοῦ Χριστοῦ καί ἀλλότριους Αὐτοῦ, μέ τόν διωγμό πού κινοῦν ἐναντίον μας, μᾶς καταστοῦν, ἄν καί ἀνάξιοι καί ἁμαρτωλοί, ὁμολογητές.

Πολλοί θά θεωρήσουν αὐτήν τήν ἐπιστολή σκληρή καί ἀκραία. Καί ὅμως, ἐγράφη ἐν ἀληθείᾳ καί ἀγάπῃ, διότι ὅταν ἡ ἀρρώστια εἶναι σέ τελικό στάδιο, τότε τό νυστέρι πρέπει νά εἰσχωρήσει μέχρι τό κόκκαλο μήπως καί ἐπέλθει ἡ ἐπιθυμητή ἴαση. Ἄν καί νομίζω πώς οἱ ἀγαπητοί, κατά τ' ἄλλα, Λαυριῶτες πατέρες, ἤδη ἐνεκρώθηκαν ὡς πρός τήν πίστη καί «εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ Λαυριώτην εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν», (πρβ Μάρκ. Ι, 25). Ἀλλά ποιός ξέρει, γίνονται καί σήμερα θαύματα.

Οἱ πατέρες τῆς Ἱ.Μ.Μ. Λαύρας ξεπέρασαν κάθε μέτρο, λαμβάνοντας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Τά Ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα πλήρως ὑποταγμένα εἰς τόν Οἰκουμενισμόν καί τήν Παγκοσμιοποίησιν

«Χαιρετίσματα στόν ἀδελφό μου Κύριλλο, τόν Ρῶσο Πατριάρχη καί στήν Ρωσία». Αὐτόν τόν χαιρετισμό τοῦ Πάπα μετέφερε ὁ παπικός ἀπεσταλμένος, καρδινάλιος Pietro Parolin στόν Πατριάρχη Κύριλλο, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε πρόσφατα τό Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας ἀπό 21 ἕως 24 Αὐγούστου καί εἶχε συναντήσεις μέ τόν προκαθήμενο τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, τόν Μητροπολίτη Βολοκολάμσκ Ἱλαρίωνα, τόν Πρόεδρο τῆς Ρωσίας κ. Βλαντιμήρ Πούτιν καί τόν ὑπουργό ἐξωτερικῶν τῆς ρωσικῆς κυβενήσεως κ. Σεργκεΐ Λαβρόφ.

• Καί ἐνῶ οἱ διαχριστιανικοί διάλογοι σκοπό ἔχουν τήν νόθευση τῆς ἀμωμήτου Ὀρθοδόξου πίστεώς μας καί τήν συνύπαρξη τῆς ἀληθείας μέ τήν πλάνη, κατά τίς συναντήσεις τοῦ Ρώσου Πατριάρχη μέ τόν παπικό καρδινάλιο ἐπιβεβαιώθηκε καί ἀπό τίς δύο πλευρές ὅτι ὁ οἰκουμενικός διάλογος μεταξύ τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

ἘΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ὈΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τὸ Ὑπερόπλον εἰς τὴν πνευματικὴν φαρέτραν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν

Ἑρμηνευτικὸν σχόλιον εἰς τροπάριον τῆς ΣΤ΄ Ὠδῆς τοῦ Μεγ. Παρακλητικοῦ Κανόνος πρὸς τιμὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Τοῦ ***κ. Ἠλιοὺ Σουτζίδη****, θεολόγου ἐκπαιδευτικοῦ*

Μᾶς ἀξιώνει ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, πάλιν καὶ πολλάκις νὰ συμμετέχουμε στὶς Ἀκολουθίες τοῦ Μικροῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος, στὶς ἡμέρες τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου ἀλλὰ καὶ κάθε ἑβδομάδα καθόλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους τόσο στὶς κατὰ τόπους Ἐνορίες ὅσο καὶ στὴν κατ' οἶκον Ἐκκλησία, νὰ ἀκοῦμε, νὰ σιγοψάλλουμε καὶ νὰ εὐφραινόμαστε μὲ τὴ Μικρὰ Παράκληση, κατανυγόμενοι πνευματικά, μὲ τὰ μοναδικὰ καὶ μεστὰ θεολογικοῦ περιεχομένου καὶ νοημάτων τροπάρια τῶν Παρακλητικῶν αὐτῶν Κανόνων πρὸς Τιμὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σὲ ἕνα ἀπὸ αὐτά, ὁ ἱερὸς ὑμνωδὸς προβαίνει στὴν ἀκόλουθη ἐξαίσια καὶ ἀπαράμιλλης ὡραιότητος παρομοίωση καὶ εἰκόνα: **«Τὰ νέφη, τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσι μοί, Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου».** Τὰ σύννεφα ἀναφέρει, ὄχι βέβαια σὰν καὶ αὐτὰ ποὺ ὁλοένα καὶ πιὸ συχνὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἀτενίζουμε στὸν θερινὸ οὐρανό, ἀλλὰ νοητὰ νέφη ποὺ ἀντιπροσωπεύουν πολυποίκιλες δοκιμασίες καὶ δυσάρεστες καταστάσεις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, γιὰ ὅλους ἐμᾶς ποὺ δὲν κατορθώσαμε ἀκόμα νὰ ἀποφοιτήσουμε ἀπὸ τὸ νηπιαγωγεῖο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, φαντάζουν ὡς "λυπηρά". Οἱ θλίψεις, ἡ λεγόμενη καὶ νομιζόμενη ὡς οἰκονομικὴ κρίση, μία προσωπικὴ ἀποτυχία καὶ ἀπογοήτευση, ἡ ἀπόρριψη ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους τοῦ περιβάλλοντός μας καὶ ἡ μοναξιά, τὸ πένθος, ἡ ἀσθένεια καὶ ἡ κατάθλιψη, οἱ ψυχολογικὲς συγκρούσεις καὶ τὰ συναφῆ ψυχολογικὰ προβλήματα, μία λάθος ἐπιλογὴ συντρόφου στὰ πλαίσια τῆς συζυγίας, μία ἐπαγγελματικὴ ἀπαξίωση, ποικιλότροποι ἐθισμοὶ καὶ ἐξαρτήσεις, συνιστοῦν, συνθέτουν καὶ ἀπαρτίζουν τὸν μακροσκελῆ κατάλογο τῶν "λυπηρῶν", καταστάσεις οἱ ὁποῖες, ἀντιθέτως μὲ ὅλους ἐμᾶς, γιὰ τοὺς ἀποφοίτους τοῦ πνευματικοῦ πανεπιστημίου, ὅλα τὰ ἀνωτέρω, κάθε ἄλλο παρὰ ὡς δυσάρεστα ἐκλαμβάνονται, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς εὐκαιρίες καὶ πρόσφορον πεδίον πνευματικοῦ ἀγῶνος, ὡς εὐλογίες καὶ ἀφορμὲς Δοξολογίας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ὡς αἰτία τοῦ σκοτασμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας, προσδιορίζεται ἡ ἴδια ἡ κατάσταση στὴν ὁποία ἔχει περιέλθει, ἡ ἀθλιότητα δηλ. μὲ τὴν ὁποία ἔχει ἐνδυθεῖ καὶ εἶναι συνυφασμένη καὶ ποὺ τὴν χαρακτηρίζει πλέον ὡς μία ἐπίκτητη μὲν ἀλλὰ δυσαπόβλητη συνάμα ἰδιότητα, ἡ ὁποία συνιστᾶ καὶ τὴ γενεσιουργὸ αἰτία τοῦ πλήθους τῶν δεινῶν ποὺ ταλανίζουν τὸν ὅλο ἄνθρωπο. Ἡ ἀθλιότητα τῆς ψυχῆς, ἐπέρχεται ἀπὸ τὴ διάβρωση ποὺ προξενεῖ ἡ λιμνάζουσα σὲ αὐτὴν ἁμαρτία ποὺ κατασταλάζει στὸ εἶναι καὶ στὰ μύχια τῆς ὕπαρξης τοῦ ἀνθρώπου, κατατρώγοντας μεθοδικὰ καὶ ἀδιόρατα, ἀποσαθρώνοντας τὸ οἰκοδόμημα τῆς ψυχῆς μὲ τὴ σταδιακὴ σήψη τῶν δομικῶν του συστατικῶν καὶ στοιχείων, μὲ ἀπώτερο σκοπὸ καὶ στόχο τὸν παντελῆ κατακρημνισμὸ καὶ ἀφανισμό του.

Οἱ καταστάσεις αὐτὲς ἐπισυμβαίνουν καὶ ἐκτείνονται πάνω ἀπὸ τὸ νοητὸ οὐρανὸ τῆς προσωπικῆς ζωῆς τοῦ καθενὸς ἀπὸ ἐμᾶς ξεχωριστὰ καὶ συνωστίζονται ὡς νέφη ἀπειλητικὰ μὲ βαρὺ φορτίο, ἕτοιμα νὰ ἀποθέσουν μὲ βίαιο τρόπο τὸ περιεχόμενό τους στὰ γεώργια τῶν ψυχῶν καὶ τῶν καρδιῶν ἑκάστου ἡμῶν καὶ νὰ ἐπιφέρουν καταστροφικὲς πλημμυρικὲς καταστάσεις, δίχως νὰ ληφθεῖ ὑπόψη τὸ γεγονός, ὅτι τὸ σκοτείνιασμα ποὺ προκαλοῦν, ἀπὸ μόνο του εἶναι ἱκανὸ νὰ βασανίσει καὶ νὰ ἐξουθενώσει τὶς ταλαιπωρημένες ἀπὸ τὶς δοκιμασίες, τὰ δεινὰ καὶ τὴν ἁμαρτία, ὑπάρξεις. Ὁ σκοτασμὸς αὐτός, περιγράφει οὐσιαστικὰ τὸν ἀτροφικὰ ἐξασθενημένο καὶ χαλασμένο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ἀποστασία λογισμὸ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἀδυνατεῖ νὰ ἐλέγξει καὶ νὰ διαχειριστεῖ τὴν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης του πρὸς τὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, βασιζόμενος ἀποκλειστικὰ στὶς δικές του δυνάμεις καὶ θεωρών-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.